Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26448
Copyright: Admont, Benediktinerstift

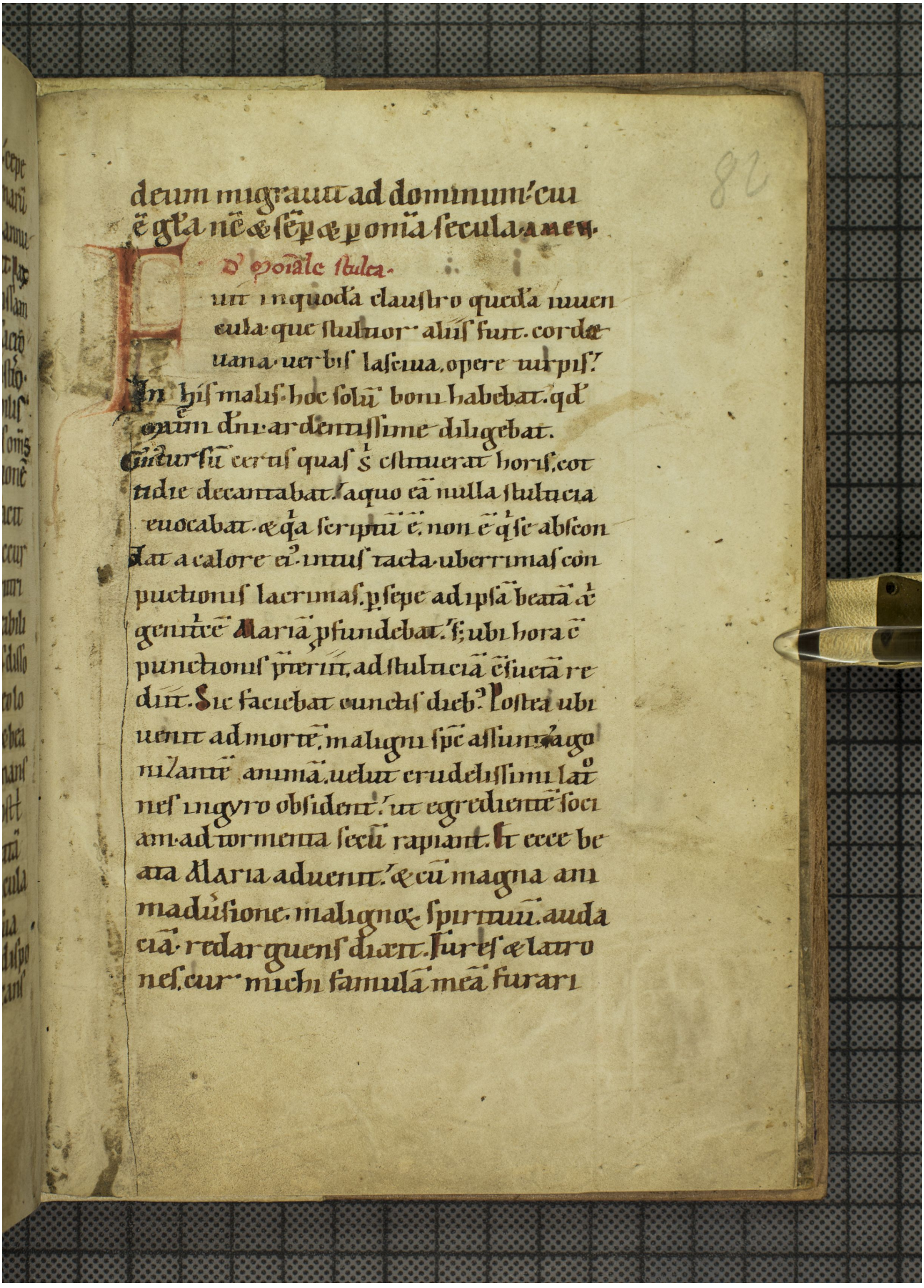

deum migrauit ad dominum cui
ē gl̄a nē & sē̄p & p omīa secula amen.

De spiritale stulticia.

Fuit inquodā claustro quedā muliercula que stultior aliis fuit. corde uana uerbis lasciua. opere turpis. In his malis hoc solū bonū habebat. qd̄ omnīm dnm ardentissime diligebat. Circa sū cursū quasi ī estiuo tempore horis. cotidie decantabat. a quo eā nulla stultitia euocabat. neq; scripturē. non ē q̄ se abscondat a calore eius. unus tacta uberrimas compunctionis lacrimas. p̄ sepe ad ipsā beatā ī genitricē dei Mariā p̄fundebat. Si; ubi hora ē punctionis p̄terijt. ad stultitiā ē̄ iuncta redijt. Sic faciebat cunctis diebus. Postea ubi uenit ad mortē. maligni spūs assumpto agmine nīlarum animā. uelut crudelissimi latrones ingyro obsidēt. ut egredientē̄ socium ad tormenta secū rapiant. Et ecce beata Maria aduenit. & cū magna indignatione. malignos spūs. audacia redarguens dicit. Fures & latrones. cur michi famulā meā furari